

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De terræ basi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

D. Basil. de Mart. Barl. D. Hieronymus in epit. Paulæ ad Eustochium, Afflictio in seculo, materia premium est.

Pretij lapillos parui, & immensi tamen,
Planè paratos ad corollarum decus:
Queis tabidi artus, æstibusque feruidi,
Multò magis quàm flamma prunarum nitent,
Regnum ad Thronorum perpetim viuentium,
Vbi confident qui tempserint mortalia,
Vultum tyranni nec feri trepidauerint.

470

Epiphonema.

Prudens flagellum: immensitas ô copix:
Bonitas inexhausta: vnica ex formidine
Hos purgat, atque tempus ante iudicî
In morbum, vt ignem in expiantem, coniicit:
Castigat at nos hoc magistro miserix,
† Mercedem & ex morbi dolore præparat:
Sic quæ putatur mulcta vitæ, pœnâque,
Vt causa sit, præstat, salutis publicæ.

480

Vel hoc modo, Stipendium & morbitribuit angonibus.

De Terræ basi.

Fundamen vndas tu rotundasti soli,
Variabili at fulcro grauatam sustines:
Et fundis in firmaminis locum aëra,
Aut me latet quamnam alteram statuas basim,
Aut quale fundum moliaris ponderi,
Vt non opus sit præter hoc fundo altero.
Vel potius ignotis cathenis pensilem,
Reddis vehendis commodam nauem omnibus.
(Nam nauis est Tellus supernatans aquis,
Et stans, & orbis domicilia secum vehens.)
Ripis arenam congregas, muros Maris,
Obstaculum infirmum procellis dans sali.
Tonitru creas, clarumque statuis fulgetrum

490

Fomiti-

Ames 4.

470 Τιμῆς βασιλείας, τῆς ὑπερφάνης λίθου,
 Οὐκ ἔθιμος εἰς παρθένου φεμμάτων.
 Ὡν αἱ ἀκεῖσαι τῆ μελαν ἀκαρδέσσης,
 Σπύλλουσι μάλλον ἢ ὅ πῦρ ἐξ ἀμυδράκων,
 εἰς * βασιλείου τῆ ἀειζῶων θρόνων,
 Τῶν μήτε θνητῶν ἐκκοπῶν † δεδοικῶτων,
 Μήτε θρασυῶν ὑβριστικῶν ἐπισημῶτων.

ἰσ. εἰς † βασ.
 χ. ἐγκοπήν.

Ὡ τῆ Γῆς μάστιγος, ὦ πλῆθι βαθῶς!
 Ὡ χρισθῆς ἀπληστος! ἐξ ἑνός φόβου,
 Τῆς μὲν κατάρχει, καὶ παρὰ χαρῆς τῆς δίκης

480 Καθαρικὸν πῦρ ἐμβαλῶσα, τῆ νόθου.
 Ἡμᾶς δὲ νόθῃ συμφορᾷ * διδασκάλω,
 Καὶ μάθην ἡμῖν ἐκ νόθου τεχνάξῃ.
 Καὶ τίω δοκοδοτῶ τῆ εἰς ὑμφορίας,
 Κοινῶ ἀφορμῶν ἐκτελεῖ σῶτηρίας.

χ. συμφορᾷ.

Ὡ Γῆς ὑποσημασμα πορνῶων ὕδαρ,
 Ἰσῶν δὲ τῆ βελουσαμ ἀσάτω βάσῃ.

πρὸ γῆς.

Ἡ βάθου αὐτῆ παρθέων τῆ ἀέρα,
 Οὐκ οἶδα ποῖον * ἐδράζων ἄγιω βάσιν,
 Ποῖον δὲ πάντη δημιουργῶν πυθμῶνα,

ἰσ. ἰδρόσας.

490 Ὡς μὴ δεηθῆ ἔ μετ' αὐτῶν πυθμῶνα.
 Σειραῖς δὲ μάλλον ἠγνομηδῶνα ὄλοις,
 Ποιᾶν κρεμασῶν τῆ πῶρμον ὀλκῶνα.
 Ἡ γῆ γὰρ ὀλκῶν ὅστιν εἰς ὕδαρ τῶ χα,
 Εἰσῶνα *, καὶ φέρῶνα πῶ οἰκουμῶνην.

χ. Ἰσῶνα.
 χ. Ἀμμῶ δ.

Ψάμμον * δὲ τῆρος τῆ θαλάσσης συλλέγων,
 Καὶ λεπτὸν ἀνιφραγμα τῆ ζῆλη πλέκων.
 Κιζῶν δὲ βροτῶν, ἀτραπῆν ὃ θαπῆνας,

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

γσ. ἐνόμβρων. Εκ τῶν ἐνύχρων ἐκβέχην πυρεκβάλων.
 πει ἀνε- Ω τὰς ἀνεμόδης ἑσπίας θηλευίας,
 μων. Εκ τῶν ἀδήλων ὡς ἔπίστασσι πόρων
 γσ. ἐκβέχων. Αὐτῆς ἢ ταύτας * ἐκχέων ἐν ἑξόδοι,
 Οταν γαίρη τὰς πνοαί τῆς οἰκέτας.
 πει κε- Ω τῷ κεραιμοῦ πλὴν ὁδὸν παειτρέπων,
 ραυῶ. Ανατρέφων * δὲ πλὴν ἄνω φορεθὴν κέτω,
 γσ. ἐπίστρε- Χέων δὲ τὴν ἀβυσσον ἐκ βάθους ἄνω,
 φων. Οταν παρόδοι τῆς ἀναγκάης φόβος,
 Καὶ ὅφ φόβω δρᾶς ἐκκοπιὼ ἀμύβιας.
 πει χα- Ω πῦρ φλογίζον τῇ χαλᾶζῃ συμπλέκων,
 λάζης. Οταν ξενουργῆς συμφορῆς Αἰγυπτίοις
 Καὶ μήτε πυρσοῖς ἑξαμίζων ἢ δρόσον,
 Μὴ δ' αὖγε τεφρᾶν τῇ χαλᾶζῃ πλὴν φλόγα
 Αλλ' ὡς βοαβούτης, καὶ σιωάπλων πλὴν πάλην,
 Καὶ πνέμα πέμπων, καὶ μεσάζων ἢ μάχην.
 πει νε- Ω τὰς ἐπαύξας ἔων νεφρᾶν, καὶ τὰς λόφοις,
 φῶν. Κρεμῆν ἐν ὑψί, καὶ μετέλκων ἐν βάθῃ,
 Καὶ πῆ μὲν ἐκ γῆς, ἢ θέλης, μετάρσιον
 ὕδωρ ἀνύκων, πῆ δὲ δηλώσαν πόνον
 γσ. δεσίζων καὶ πορίζων. Τὴν γλῶν πορίζων, ἢ καὶ δρορίζων διτότως
 Τὴν ξηροτήτα ἢ ἐνύχρως ἰκμάσι,
 Μὴ πως ὑποκλάσασθαι τῇ ξηροῦ ζέσι,
 Στῆρα παρῆθη παρὲς γόνην τῶν σερμῆ.
 πει χιόνος καὶ χα- Ω τὰς ῥεῦσας ὡς κελθῆς ἐκχύσας,
 λάζης. Ποιᾶν ὁμίας τῆς ἀποκλήρης λίθοις,
 καὶ χείνος. Ἀς ἔτε χιμῶν, ἔτε κέυματος * ζέσις,
 Εἶργα τυπούαθαι παρὲς τὸ ἑὶ δεδογμένον,

500

510

520

Πῆ μὲν

Fomitibus ignis humidis excurrere.

T v flaminum condis leues essentias,

500

Et promis ex absconditis meatibus:

Effundis auras rursus, vt docet Exodus,

Illas ministris largiens vltro tuis.

De ventis &
Dei miracu-
lis.

Exod. 14.

Cursum retorques fulminis in aliam plagam,

Sursumque tendentem impetum, deorsum trahis:

Extollis à profundo abyssum alta ad loca:

Quando vbi necesse est territas pauoribus,

Flagitium vt omne comprimas formidine.

T v grandini perfundis ignem flammeum,

Dum Ægyptijs clades nouas das cladibus:

310

Nec facibus exhauris vaporem rosidum,

Nec grandinis vi torridam flammam obruis:

Sed vt arbiter pugnae, vices qui temperat,

Es pacis idem medius & certaminis.

De grandine
igni permix-
ta, Exo. c. 9.
& 15.

Ps. 104.

Exod. 15.

Moses in cã.

Deut. 32.

Esaiz 4.

T v nubium turres & altos aggeres

Appendis in sublimi, & infrà deijcis:

Nunc si velis, tellure ab infima trahis

Excelsam aquam: nunc aridam terram rigas

Humore largo, commodis valdè imbribus:

Vt siccitas vndis lique scat humidis,

320

Ne ardore fracta, & sterilis illa reddita,

Ad seminum conceptionem prodeat.

T v, cùm imperas, effusiones imbrium

Pares silicibus efficis durissimis:

Quas nulla hiems, nec feruor æstus maximi

Fingi vetat nutum ad voluntatis tuæ:

De Nubibus
& pluuia.

De niuis &
grandinis vi
ac natura.